

voor vln.

- 1 Jacob Ruiterdaal Pn
- 2 Flaten de Kavel Pn
- 3 Frank Ruiterdaal Pn v Peter Ruiter
- 4 Hendrikus de Jong Tmt
- 5 Willem Koolenijh teapje

2e rij.

- 1 stand
- 2 Hendrik Kest jalkes de lra
- 3 vnnw
- 4 dir. A. Stor uit Baarn
- 5 vnnw Grietje Zwaan grte grietk Goudloep
- 6 Cornelis de Kavel Pn loetje
- 7 Tjnen Ruiterdaal?
- 8 vnnw Hendrikje Zandbergen-ld Groep
- 9 vnnw vnnw
- 10 vnnw vnnw
- 11 Gernt Zandbergen

3e rij.

- 1 Cees vande Groep van Hanna
- 2 Hillebrand vande Groep
- 3 Henk de Jong v Tien v Tien
- 4 Hendrikus van Boijen x kleine Hoppje
- 5 Hendrikus Hops
- 6 Jacobus Berendse Gebroeders
- 7 Steven Velders tuitdool

achterste rij

- 1 Klaas Koolenijh
- 2 Jacob Koolenijh
- 3 Frank Keinen
- 4 Rijk Koolenijh v snidje
- 5 Dries v Diermen Hendrik Kles v Jan Els
- 6 Lammert Koolenijh gigo
- 7 Jan van Boijen x Kestje Teetje
- 8 Willem Hops v Gewt Rys de doker

Concours Baarn

Achterkant van de vorige foto

per week, wij oefenden een avond per week, onze dirigent woonde in Baarn. Wij hadden in het begin ongeveer 25 leden maar voor de meesten was 25 cent per week een hele uitgave als men 50 cent per week zakgeld kreeg. Wij moesten allemaal een nieuw wit pak hebben, dat kostte ongeveer tien gulden per persoon. Er waren er maar enkelen die dat konden betalen en er moesten regelmatig nieuwe mondharmonica's worden gekocht. Ieder had drie à vier mondharmonica's nodig, die werden dan tijdens het spelen snel verwisseld soms drie à vier keer in een stuk muziek.

Aangezien wij steeds geldgebrek hadden werd besloten een bazar te organiseren en zodoende geld in te zamelen, speciaal voor de nieuwe clubpakken. De voorbereiding daartoe gaf heel wat werk en alles werd gedaan om zoveel mogelijk dingen te krijgen om te kunnen verkopen. Van alles werd gedaan op zo'n bazar, o.a. raden naar poppennamen, hoeveel knikkers er in een haringpot zaten en nog veel meer. In november 1934 werd de bazar gehouden gedurende drie avonden in het Volksbe-

lang. Zelf zat ik met een meisje in een nagemaakt kamertje; daar werd muziek in gedraaid met een grammofoon die ik

Hendrika als achttienjarige schone

Lammert's eerste jachttakte

zelf bezat en meegenomen had om plaatjes te draaien. In het kamertje stond een wieg met een pop erin die af en toe werd gewiegd. Een ding scheelde; ze schreeuwde nooit.

Wij zaten zo enkele avonden bij elkaar. Dat meisje was toen 16 jaar en haar naam was Hendrika, ikzelf was toen 18 jaar en wat mij betreft was die bazar veel te gauw afgelopen, het had minstens een maand moeten duren, maar het was maar drie avonden. Datzelfde meisje is later toch mijn vrouw geworden.

Na die bazar hebben wij een maand of drie omgang met elkaar gehad maar toen was het uit voor bijna vier jaar. Het kan wonderlijk lopen in deze wereld. Die bazar bracht nog heel wat op en alle leden kregen een nieuw pak. Een paar jaar later werd de mondharmonicaclub omgezet in een mandoline club omdat steeds meer

jongens niet meer kwamen omdat het kwartje per week voor hen teveel was. Het was toen een zeer slechte tijd met veel werkloosheid.

De crisisjaren

Oom Peet, een broer van vader, woonde in Haarlem, die kwam enkele malen per jaar over, hij logeerde dan bij tante Geert, een zuster van vader, die was getrouwd met Peter Blokhuis. Dus ik had twee ooms die Peet heten. Zondags morgens kwamen dan altijd de twee ooms van de Nieuwe Schans, waar tante Geert woonde, lopen over de Oostdijk naar ons aan de Groeneweg. Er werd dan heel wat afgepraat over allerlei dingen, ook over de wereldpolitiek, het was de tijd dat Hitler in Duitsland steeds brutaler werd. In 1935 ben ik mijn eerste jachttakte wezen halen, dat kon toen omdat ik boven de 18